

ikke troe, at det er den cerede Forsamlings Mening at nedsette et Udvalg i denne Sag.

Sable: Jeg vil kun bemærke, at Folkethingets sædvanlige Forretningsgang ved alle finansielle Lovforslag er at sende dem i Udvalg, og da denne Sag netop er en finansiel Sag, hvilket jeg før fremhævede, maa det være Folkethinget særlygt magtpaaliggende at betragte den paa sin Viis, og jeg mener derfor, at den sædvanlige Fremgangsmaade ogsaa bør anvendes her. Jeg kan derfor ikke Andet end fastholde mit Forslag. Forøvrigt troer jeg, at selv om Bestemmelserne i Lovforslaget her kunne være klare, er der dog fremført saa Meget allerede under denne Behandling, at det kunde være meget gavnligt, om Folkethinget i en Erklæring neblagde sin Betragtning af denne Sag.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes ovenstaaende Forslag af Zahle under Afstemning og forkastedes med 58 Stemmer imod 13.

Endringsforslag indkaldtes til førstkomende Torsdag Middag Kl. 1.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Gymnastikundervisningen ved Landsbhyskolerne (Lovforslaget findes i Anhang A, Spalte 383—84).

Kraiberg: Da jeg ifjor tillod mig, tiligemed flere af Folkethingets Medlemmer, at indbringe et Lovforslag angaaende Gymnastikundervisningen i Landsbhyskolerne, ffete det ikke, fordi jeg paa nogen Maade led af den Syge, som forleden blev omtalt her i Thinget og benevnt „Lyst til at spille Lovgiver“, men ene og alene, fordi jeg sølte mig overbeviist om, at Landbobefolkningen i Almindelighed ønsker at see det hidtilværende Forhold forandret. Denne min Overbeviisning har vundet i Styrke. Siden ifjor har Sagen vaft et ikke gauffe almindeligt Røre; den er bleven forhandlet ved Rigsdagsmænds Møder med deres

Vælgere i større Lærerforsamlinger og i andre Kredse, og ligesom de til Rigsdagen indkomne Adresser vidne, saaledes haaber jeg, at der gennem Forhandlingerne her vil lyde et Vidnesbyrd om, at der virkelig er et almindeligt Duffe om at see en Lov gennemført som den, jeg har tilladt mig at bringe i Forslag. Jeg skal nu stræbe at anbefale Lovforslaget, og jeg troer maaffee at gjøre det bedst og derhos at spare Tid, naar jeg strax bestræber mig for at imødegaa de Indvendinger, som jeg antager, Lovforslagets Modstandere ville fremkomme med. Man vil møde mig med den Paaftand, at Gymnastikken er gavnlig. Ja, mine Herrer, dersom mit Lovforslag ffulte den modsatte Tanke, saa vilde jeg selv tilintetgjøre det. Jeg anseer ogsaa Gymnastikken for at være saare gavnlig, naar der undervises i den paa en saadan Maade, at et Resultat virkelig opnaaes. Jeg betragter den fremdeles som et fortrinligt Middel for Skolen til at naae den ene Deel af dens Bestemmelse, nemlig Udviklingen af Børnenes legemlige Kræfter. Der gives imidlertid mange Underviisningsfag, som i og for sig kunne være saare gavnlige, men som dog ingenlunde høre hjemme i Almuekolens Kreds. Denne Skole, der har saa mangehaande Hindringer at bekæmpe, saa liden Lærkraft og ringe Tid at raade over, maa indskrænke sig til det Allernødvendigste, og den maa hovedsagelig vogte sig for i sin Kreds at optage noget Fag, for hvis heldige Fremme Betingelserne mangle. Men ved Landsbhyskolerne i Almindelighed mangler Alt, hvad der ffuldbetinge et helbdigt Udfald af Gymnastikundervisningen. Der mangler Læredygtighed, og hvad der staaer i nøieste Forbindelse hermed, Læreryst og Læreryver; thi om end en enkelt yngre Lærer har haade Dygtighed og Lyst til at beskæftige sig med dette Fag, saa varer det ikke længe, førend Tiden øver sit Tryk paa ham, det varer ikke længe, før han maa tabe Lyst til en Gjerning, der ikke bringer noget Udbytte, og som ikke har nogen Stemning for sig i den Kreds, i hvilken han skal virke. Der mangler gode og tilstrækkelige Underviisningsredskaber i Landsbhyskolerne, der mangler Plads, navnlig et Locale, hvori denne Underviisning kunde drives paa den Tid af Aaret, nemlig